

Dosarul nr. 3ra-951/22
2-20159734-01-3ra-16092022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud. V. Chisilița)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, E. Palanciuc, V. Negru)

ÎNCHEIERE

16 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de Andrian Sandu
în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată a lui
Andrian Sandu împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la
contestarea actului administrativ și încasarea cheltuielilor de judecată
împotriva deciziei din 15 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respinsă cererea de apel depusă de Andrian Sandu și menținută hotărârea din
4 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, prin care a fost respinsă
acțiunea

constată:

La 17 decembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Andrian Sandu a
depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal al Republicii
Moldova cu privire la contestarea actului administrativ și încasarea cheltuielilor
de judecată.

În susținerea acțiunii a indicat că la data de 5 ianuarie 2018, a fost angajat
în cadrul Serviciului Vamal în funcția de inspector principal al Serviciului echipe
mobile Nord.

La 23 noiembrie 2018, în baza ordinului directorului Serviciului Vamal nr.
1103-p „Cu privire la numirea în funcție a lui A. Sandu” din 23 noiembrie 2018,
a fost numit prin transfer, cu promovare în funcția de șef al Serviciului echipe
mobile Nord, calitate în care a desfășurat activitatea până la data de 1 august 2019,
dată la care a fost transferat, în mod forțat, ca urmare a declanșării hărțuirii morale
la locul de muncă, în funcția de inspector principal al aceluiași serviciu.

În baza ordinului Serviciului Vamal nr. 391-o din 28 august 2019, a fost declanșată o anchetă de serviciu cu privire la acțiunile și inacțiunile funcționarilor vamali din cadrul Serviciului echipe mobile Nord, inclusiv pe numele său.

Drept temei pentru inițierea acesteia, a servit raportul șefului interimar al Serviciului Vamal, nr. 6759 din 9 august 2019 cu privire la identificarea unor nereguli admise în procesul examinării activității acestuia în cadrul Serviciului echipe mobile Nord, pe perioada 1 ianuarie 2019 – 1 august 2019.

A notat că, în privința sa, în ordinul Directorului Serviciului Vamal nr. 1097-p „Cu privire la sancționarea funcționarilor vamali ai Aparatului Central” din 28 noiembrie 2019 se menționează că, în urma analizei efectuate preventiv se presupune că ex-șeful SEM NORD, Andrian Sandu, nu a întreprins toate măsurile necesare acționând cu neglijență față de materialele aflate în gestiunea subalternilor, fapt ce demonstrează atitudinea iresponsabilă a acestuia la îndeplinirea obligațiilor de serviciu.

În ordinul dat, se mai menționează și despre preținsele încălcări de disciplină ale subalternilor, care constau în tergiversarea intenționată a examinării unor dosare de contravenție vamală sau în neprelungire la timp a termenului de examinare a dosarelor contravenționale.

Aceste acuzații au un caracter neîntemeiat, toate materialele contravenționale fiind înregistrate în Registrul electronic fără întârzieri, iar termenul de prescripție în cazul dosarelor de contravenție vamală este de un an, prin urmare, cele menționate nu sunt relevante privind tergiversarea sau neprelungirea la timp a examinării materialului contravențional respectiv.

A relatat că din ordinul Directorului Serviciului Vamal nr. 1097-p „Cu privire la sancționarea funcționarilor vamali ai Aparatului Central” din 28 noiembrie 2019 este dificil de identificat temeiul, adică încălcarea concretă a obligațiilor de serviciu care au determinat angajarea răspunderii disciplinare.

În ordinul de sancționare supus contestării, a fost invocat doar faptul că toate acțiunile și inacțiunile admise de funcționarii vamali, contrar prevederilor normative și constatate ca abateri disciplinare, au fost generate de lipsa unui control eficient din partea ex-șefului SEM NORD, care a ignorat prevederile fișei de post a șefului SEM NORD, aprobată de către directorul general al Serviciului Vamal, la 6 februarie 2017, și prevederilor pct. 13 din Regulamentul referitor la procedura contravențională, aprobat prin Ordinul Serviciului Vamal nr. 27-o din 3 februarie 2016, care urma să se implice și să monitorizeze corectitudinea exercitării atribuțiilor de serviciu de către efectivul din subordine.

În acest sens, a precizat că actele juridice la care se face referire în ordinul de sancționare, nu i-au fost aduse la cunoștință, contra semnătură.

Totodată, contrar așteptărilor staff-ului Serviciului Vamal, pe toată perioada de aflare în postul de șef SEM NORD, a urmărit îndeaproape și a coordonat eficient activitatea subalternilor.

În octombrie 2018 – iunie 2019, a organizat mai multe ședințe operative ale Serviciului echipe mobile sector Nord, în care au fost trasate sarcini privind îndeplinirea obligațiilor de serviciu ale colaboratorilor și au fost făcute atenționări

asupra respectării de către efectivul Serviciului echipe mobile a disciplinei de serviciu.

Invocând ilegalitatea și netemeinicia ordinului directorului Serviciului Vamal nr. 1097-p „Cu privire la sancționarea funcționarilor vamali ai Aparatului Central” din 28 noiembrie 2019, a accentuat că nu a săvârșit abaterea disciplinară care îi este imputată, iar în calitate de manager, a exercitat un control eficient asupra activității profesionale a subalternilor din cadrul Serviciului echipe mobile sector Nord.

Mai mult, cele consemnate în ordinul de sancționare colectivă au un caracter vag, nefiind clar care a fost temeiul aplicării sancțiunii disciplinare.

Pretinsele încălcări care îi sunt imputate nu au fost supuse nici calificării în baza art. 51 din Legea nr. 302/2017 cu privire la Serviciul Vamal, unde sunt enumerate fapte (acțiuni sau inacțiuni) ce constituie abateri disciplinare simple și grave.

La fel, administrația Serviciului Vamal a omis unul dintre termenele de aplicare a sancțiunilor disciplinare, or, potrivit art. 53 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 302/2017 cu privire la Serviciul Vamal, sancțiunile disciplinare se aplică de către directorul Serviciului Vamal în termen de o lună de la data constatării abaterii disciplinare de către angajator, în urma efectuării unei anchete de serviciu.

În speță, la data de 28 august 2019, în temeiul ordinului directorului Serviciului Vamal nr. 391-o, a fost declanșată ancheta de serviciu, iar în perioada 10-15 octombrie 2019 a fost începută audierea.

În condițiile în care Codul muncii, prin prescripțiile stabilite la art. 208 alin. (2), prevede că durata anchetei de serviciu nu poate depăși o lună, Serviciul Vamal a emis tardiv ordinul nr. 1097-p „Cu privire la sancționarea funcționarilor vamali ai Aparatului Central” din 28 noiembrie 2019.

Contrar prevederilor art. 210 alin. (2) Codul muncii, conform cărora ordinul de sancționare urmează să fie comunicat angajatului, sub semnătură, în termen de cel mult 15 zile lucrătoare, angajații Serviciului Vamal i-au adus la cunoștință ordinul de sancționare supus contestării abia pe data de 24 decembrie 2019.

Subsecvent, angajatorul l-a indus intenționat în eroare în latura care vizează procedura și modalitatea de contestare a ordinului nr. 1097-p din 28 noiembrie 2019, întrucât pct. 7 din ordinul nominalizat indică precum că legalitatea acestuia va fi contestată în termen de 30 zile de la data comunicării la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani.

Fiind condus de aceasta, la data de 20 ianuarie 2020, a depus acțiune în procedura contenciosului administrativ împotriva Serviciului Vamal la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani, care, prin încheierea instanței din 5 octombrie 2020, a fost declarată inadmisibilă, din motivul nerespectării procedurii prealabile prin prisma prevederilor art. 208 alin. (1) Cod administrativ.

Pornind de la premisele date și indicațiile instanței de judecată, la data de 13 noiembrie 2020, a depus cerere prealabilă în adresa pârâtului cu solicitarea de a fi anulat ordinul nr. 1097-p din 28 noiembrie 2019.

Prin intermediul oficiului poștal, la data de 4 decembrie 2020, a recepționat un răspuns prin care i s-a comunicat despre inoportunitatea contestării cu cerere prealabilă a actului administrativ nominalizat, motiv pentru care cererea s-a lăsat fără examinare.

A reiterat că angajatorul a luat o poziție incorectă, examinând superficial așa numita încălcare disciplinară, bazându-se pe presupuneri în vederea stabilirii temeiniciei inițierii unei anchete de serviciu.

Or, nu este dovedit prin probe pertinente și concludente că dânsul a acționat cu neglijență în îndeplinirea funcției, iar pretinsele încălcări ce îi sunt imputate nu au fost supuse vreunei calificări în baza legislației în vigoare, angajatorul acționând prin derogare de la normele legale și aplicându-i o sancțiune disciplinară prin omiterea termenului de o lună de la data constatării așa-numitei abateri.

Având în vedere faptul că unitatea pârâtă nu i-a asigurat accesul la materialele acumulate pe parcursul anchetei de serviciu și întrucât aceste înscrisuri se referă la circumstanțe importante pentru soluționarea pricinii, în conformitate cu art. 138 alin. (2), 119 CPC, Serviciul Vamal este obligat să prezinte toate actele prezentate Comisiei de disciplină a Serviciului Vamal și cele perfectate de respectiva comisie în legătură cu ancheta de serviciu, declanșată în baza ordinului directorului Serviciului Vamal nr. 391-0 din 28 august 2019.

Și-a întemeiat pretențiile în baza art. 6 alin. (1), 13, 14 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art. 21, 23, 189, 191, 209-212, 224 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, art. 90, 94, 96, 119, 138 alin. (2) CPC, art. 12 lit. k), l), o), 51, 52, 53 alin. (1) lit. b), (3), (7) din Legea nr. 302 din 21 decembrie 2017 cu privire la Serviciul Vamal, art. 208 alin. (2), 210 alin. (2) Codul muncii.

A solicitat admiterea acțiunii, anularea ordinului directorului Serviciului Vamal al RM nr. 1097-p „Cu privire la sancționarea funcționarilor vamali ai Aparatului Central” din 28 noiembrie 2019, prin care în privința lui Andrian Sandu a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare, obligarea Serviciului Vamal al RM să prezinte toate actele prezentate Comisiei de disciplină a Serviciului Vamal al RM și cele perfectate de respectiva comisie în legătură cu ancheta de serviciu, declanșată în privința lui Andrian Sandu în baza ordinului directorului Serviciului Vamal nr. 391-o din 28 august 2019, precum și încasarea de la pârât în beneficiul său a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 4 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost respinsă acțiunea.

La 3 decembrie 2021, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) Cod administrativ, prin intermediul oficiului poștal, Andrian Sandu a depus apel nemotivat împotriva hotărârii din 4 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, iar la 31 martie 2022, cu respectarea termenului prevăzut

la art. 232 alin. (2) Cod administrativ, prin intermediul oficiului poștal, a fost prezentată motivarea apelului, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 15 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Andrian Sandu și menținută hotărârea din 4 noiembrie 2021 a Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani.

Întru argumentarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare, emis în privința lui Andrian Sandu, este suficient de motivat și detaliat, fiind indicate toate temeiurile de fapt și de drept de care a ținut cont angajatorul la aplicarea sancțiunii disciplinare în privința lui Andrian Sandu și care au justificat emiterea acestuia.

Prin urmare, Serviciul Vamal, la emiterea actului administrativ individual – ordinul nr. 1097-p din 28 noiembrie 2019, a respectat întocmai prevederile art. 31 și 118 Cod administrativ, fiind indicate amănunțit toate circumstanțele pertinente, abaterea disciplinară comisă de Andrian Sandu, precum și legătura de cauzalitate între faptele imputate și consecințele acesteia.

La fel, a fost stabilit că actul administrativ individual contestat – ordinul nr. 1097-p din 28 noiembrie 2019 „Cu privire la sancționarea funcționarilor vamali ai Aparatului Central”, a fost emis de către Serviciul Vamal în conformitate cu legislația în vigoare și cu respectarea principiului proporționalității prevăzut la art. 29 Cod administrativ, or, ordinul de sancționare disciplinară a fost emis în privința lui Andrian Sandu ca urmare a abaterilor disciplinare comise de către ultimul și constatate cu certitudine în cadrul anchetei de serviciu.

În ceea ce vizează termenul anchetei de serviciu, instanțele inferioare au reliefat că la data de 28 august 2019, în temeiul ordinului directorului Serviciului Vamal nr. 391-o, a fost declanșată ancheta de serviciu, iar în intervalul de timp 23 august 2019 – 9 octombrie 2019, Andrian Sandu s-a aflat în concediu medical, perioadă care, conform art. 53 din Legea nr. 302 din 21 decembrie 2017 cu privire la Serviciul Vamal, nu se ia în calcul la aplicarea sancțiunii disciplinare și se suspendă până la revenirea acestuia la serviciu.

Astfel, ancheta de serviciu a fost suspendată în perioada de aflare a funcționarului vamal Andrian Sandu în concediu medical, în conformitate cu prevederile legale.

La 11 iulie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Andrian Sandu a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 15 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, iar la 7 octombrie 2022 (potrivit paginii web oficiale a ÎS „Poșta Moldovei”, compartimentul „Track & Trace”), prin intermediul oficiului poștal, a fost prezentată motivarea recursului, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei recurate, cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că instanțele ierarhic inferioare au examinat superficial obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei și probele prezentate

de către dânsul, dând o apreciere eronată acestora și o interpretare greșită legislației în vigoare.

A punctat că prima instanță și instanța de apel au negat argumentele indicate în cererea sa de chemare în judecată, or, toate acuzațiile din ordinul contestat au un caracter neîntemeiat, toate materialele contravenționale fiind înregistrate în Registrul electronic fără întârzieri, iar termenul de prescripție în cazul dosarelor de contravenție vamală este de un an și, prin urmare, nu este cazul să vorbim despre tergiversarea sau neprelungirea la timp a examinării materialului contravențional respectiv.

Mai mult, a supus criticii constatările instanțelor inferioare privind faptul că actul administrativ contestat este motivat, or, din textul ordinului directorului Serviciului Vamal al RM nr. 1097-p din 28 noiembrie 2019 este dificil de identificat temeiul, încălcarea concretă a obligațiilor de serviciu care au determinat angajarea răspunderii disciplinare în privința sa.

A evidențiat că formularea generalizată utilizată în Ordinul nr. 1097-p nominalizat, și anume „Toate acțiunile și inacțiunile admise de funcționarii vamali Alexandru Eladi, Ion Moraru și Andrei Grama, contrar prevederilor normative și constatate ca abateri disciplinare, au fost generate de lipsa unui control eficient din partea ex-șefului SEM NORD, Andrian Sandu” nu respectă rigorile art. 118 Cod administrativ.

Totodată, instanțele inferioare nu s-au expus cu referire la faptul că pretensele încălcări ce i se impută nu au fost supuse nici calificării în baza art. 51 din Legea nr. 302/2017 cu privire la Serviciul Vamal, unde sunt enumerate fapte (acțiuni sau inacțiuni) ce constituie abateri disciplinare simple și grave.

A reiterat faptul omiterii termenului de aplicare a sancțiunilor disciplinare, or, în conformitate cu art. 208 alin. (2) Codul muncii, durata anchetei de serviciu nu poate depăși o lună.

Or, prin prisma încălcărilor termenelor de procedură la efectuarea anchetei de serviciu și de aducere la cunoștință a ordinului de sancționare, care au fost admise de către angajator, instanța nu a considerat oportun să analizeze cauza multiaspectual și să dea o concluzie motivată cu referire la faptele evidente.

La 11 octombrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Serviciului Vamal al Republicii Moldova, copia cererii de recurs depuse de Andrian Sandu, fiindu-i explicat dreptul de a depune referință la recursul declarat, recepționată de către destinatar la 19 octombrie 2022, potrivit avizului poștal de recepție (f. d. 140).

La 26 octombrie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Serviciul Vamal al Republicii Moldova a depus referință la recursul înaintat de Andrian Sandu, solicitând respingerea acestuia și menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Potrivit art. 245 alin. (1) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

În speță, se constată că dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat în ședință publică la 15 iunie 2022 (f. d. 107).

Este cert și faptul că la 11 iulie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Andrian Sandu a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 15 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 126).

Decizia motivată din 15 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată la adresa electronică a lui Andrian Sandu la 9 septembrie 2022, fapt confirmat prin extrasul de pe poșta electronică (f. d. 128).

Se mai constată că la 7 octombrie 2022, (potrivit paginii web oficiale a ÎS „Poșta Moldovei”, compartimentul „Track & Trace”), prin intermediul oficiului poștal, a fost depusă motivarea recursului împotriva deciziei din 15 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 129-130 verso).

Astfel, recursul depus de Andrian Sandu împotriva deciziei din 15 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău este în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Andrian Sandu, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) Cod administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Andrian Sandu.

În conformitate cu art. 230 și 246 Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Andrian Sandu se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu